

hvor Folk ere komne til mig og have flaget over, at de ikke kunde faa noget for disse Obligationer, naagtet det var blevet lovet dem. Saa har jeg eller mine Medarbejdere givet de Folk det Naad: Saa hen og se at faa nogle af deres Penge tilbage paa vedkommende Kontor. Som Regel have de da svaret, at det kunne de ikke; det var der svaret dem paa Kontoret, og der var intet videre at gøre derved. Saa have vi jagt gentagne Gange: Saa først hen til en Vekseller og saa at vide, hvad de Papirer kunne anses for at være værd, og gaa saa ind igen paa dette Præmiekontor og sig til de Folk, hvad Vekselleren har sagt, og søj dertil, at hvis de ikke ville tage disse Obligationer tilbage til en nogenlunde rimelig Pris, saa komme de i Aviserne, og det har gentagne Gange hjulpet. Der er ikke saa saa der gennem mit Bladkontor ere blevne hjulpe til en ganske rimelig Erstatning. Thi selv om disse Forretninger maatte ere inden for de legale Grænser, det tvivler jeg ikke om, saa at man ikke kan komme dem til Livs ad den Vej, holde de paagældende Personer dog ikke af at blive fremstillede for Offentligheden. Jeg vil derfor slutte mig til det Ønske, hvormed navnlig det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. E. Christensen) sluttede, og henstille til den højtærede Justitsminister, om han ikke vil have sin Opmærksomhed alvorlig henvendt paa dette Forhold og mulig ved Forslag om en Ændring til Lotteriloven eller paa anden Maade sørge for, at vi saa dette Uvæsen standset.

Jeg har endnu kun en enkelt Bemærkning at gøre til den ærede Justitsminister; maatte jeg snarere burde rette den til Finansministeren, men da Sagen i alt Fald paa det første Trin sorterer under Justitsministeren, er det vel rigtigst, at jeg gør opmærksom derpaa her og ikke opfatter det, til Finansministeriets Budget kommer til Behandling. Efter Grundloven skal jo Finansloven indeholde et Overflag over Statens Indtægter og Udgifter, og efter andre Love, som ere vedtagne, er jo efterhaanden den tidligere Trafik med Sportler til forskellige Embedsmænd og Institutioner bleven ophævet og Sportlerne indbragne i Statskassen. Nu findes der under Justitsministeriets Budget mærkelige Undtagelser fra den almindelige Regel. Der findes under Justitsministeriets Institutioner eller Embeder, som opræve ganske betydelige Sportler og selv disponere derover. Jeg skal tilføje, at de ganske vist ikke gaa til vedkommende Embedsmænd selv, thi det vilde jo være ganske utilladeligt, men det er ret betydelige Summer, der paa enkelte Steder indgaa ved disse Embeder, og

som vedkommende Embedsmænd disponerer frit over. Det gælder f. Eks. en Række Indtægter, som Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret har, og som siges at gaa til Politiets Fattiggkasse. Ærede Medlemmer ville i hver Aargang af Ministerialtidende — jeg har i alt Fald set adskillige — finde Opgørelser over, hvad dette beløber sig til. I den sidste Ministerialtidende, som jeg har liggende for mig, ser jeg Side 428—29 Regnskabet over disse Indtægter. Det viser sig da, at den saakaldte Fattiggkasse under Kriminal- og Politiretten har haft en samlet Indtægt af over 62,000 Kr. Det er altsaa ikke ganske smaa Skillingen, det drejer sig om. Deraf er saa afholdt for det første en Række Udgifter, der nærmest vedkomme selve Retten, og som ere af den Art, at man ellers plejer at bevilge dem paa Finansloven. Det viser sig f. Eks. naar man gennemgaar Udgiftssiden, at man deraf afholder Udgifter til Væningstillæg til Bude. Ærede Medlemmer, som ere blot en lille Smule fortrolige med Finansloven, ville vide, hvorledes man ellers herfra voterer enhver Forhøjelse af Lønninger for Bude ved Retterne, Universitetet, Kunstakademiet, overhovedet alle offentlige Anstalter. Hvert 100 Kr. og 50 Kr., som disse Funktionærer skulle have, blive bevilgede herfra. Men her ser man en Institution, der selv opkræver ret betydelige Statsindtægter; det er nemlig Bøder, der gaa ind i den Klasse, og som altsaa i Virkeligheden ere offentlige Indtægter. Der sidder altsaa deroppe Embedsmænd, som paa egen Haand kunne bevilge den Art Lønningstillæg, som det ellers er Rigsdagen og Regeringens Sag at bevilge. Endnu mærkeligere stiller Forholdet sig, naar man ser, hvad disse Penge i øvrigt anvendes til. Af de 62,000 Kr., der ere indgaaede i det Ar, jeg her taler om, 1892, er der gaaet 9,000 Kr. til, hvad man kan kalde Kriminal- og Politiretten indre Anliggender. Tilovers bliver der saa et Beløb af 53,000 Kr., som Kriminal- og Politiretten paa egen Haand disponerer over til andre Øjemed. Ærede Medlemmer ville i denne Fortegnelse, som findes her Side 429, finde en Række af den Art Poster, som ellers hører hjemme paa Finansloven. Jeg skal nævne nogle enkelte Eksempler, saa kunne De skønne, jeg har Ret. Forrest paa Listen over de Bevillinger, som Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret uddeler til forskellige Institutioner, vil man finde Flakkebjerg og Landerupgaard Opdragelsesanstalter 3,300 Kr. Ærede Medlemmer vide jo, at vi have dem paa Finansloven. Men ved Siden altsaa af de Penge, vi her i Rigsdagen bevilge til disse Opdragelsesanstalter, have vi